

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 2. De primo gradu humiilitatis, qui ex his verbis ducitur: Missus est
Gabriel Angelus à Deo. Nulla re homo quantum vis gloriosa, gloriari
potest.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

quām alius, idcirco ipſi eſt incumbendum diligenter ut quæ dicta ſunt ponderet & ſibi applicet, tantoque magis timet, quanto ſibi minus videt timendum. Nam ſi qui ſint ex hac via puniti, scandalizatus & in errorem inducitus ſepe magis plectetur quam alius. Testis ille Prophetæ qui ſeductus ab alio, ſeductioni cefſit, mox à leone devoratus eſt in pœnam ſue defectionis; nec de ſeducente narratur ſumpta pœna. Vide notatum locum; & illud Apoſtoli transfer ad omnes occaſiones dandi vel acci- piendi ſcandali. Itaque que paci ſunt ſedemur, & que edificationi ſunt in invicem cuſtodi- muſ. Noli propereſcere deſtruere opus Dei: om-

3. Reg. 13.

Rom. 14.

nia quidem ſunt munda, ſed malum eſt homini qui per offendiculum manducat. Id eſt, cum offendiculo & deſtructione proximi vel ſue ipſius conſientiæ; Omne quod non eſt ex fide peccatum eſt. Omne quod quis agit non perſuasus iſi ſibi licere, ſed vel illicitum putans, vel dubitanſ utrum licet, peccatum eſt. Adverte diligenter: & vide inſia die 16. Januarii. Feria 3. post Dominicam ſextam. Et in 2. parte Feria 3. post Dom. Septuagesima. Feria 6. post Dom. primam Quadragesimæ. Feria 3. post Dom. quartam Quadrag. Feria 3. infra Hebd. tertiam post Paſcha. Et in Indice Verbo Scandalum. Humilitas. Reſpectus humanus.

Ibid.

HAC HEBDOMADE, conſideratur Annunciatio Angelica, ubi ſex gradus humilitatis annotantur.

FERIA SECUNDA.

*De primo gradu humilitatis, qui ex his verbis ducitur:
Mifſus eſt Gabriel Angelus à Deo. Luc. i.*

VERITAS PRACTICA.

Nulla re homo quantumvis glorioſa, gloriari potest.

RATIO EſT. Quia nulla re eſt hominū quam non ipſe accepert.

Sed nulla re acceperat gloriari potest homo.

Ergo neque nulla re nulla quantumvis glorioſa. Etiamen quām multi vane gloriantur.

I. PUNCTUM.

Gal. 4.

Ubi venit plenitudo temporis quo mihi Deus Filiū ſuum factum eſt muliere, factum ſub lege, primò miſſus eſt Angelus Gabriel à Deo in ciuitatem Galilea cuī nomen Nazareth, ad Virginem deſponsatam viro cui nomen erat Iōſepho, de domo Dávid, & nomen Virginis, Maria.

Expendi ſingula poſſent, ſed illud imprimis quod dicitur, Miſſum eſſe à Deo Angelum, ut de noī etiā origo & principium beneficii Redemp- tionis humanæ eſſe à Deo. Agnoſe benefi- ciū.

Sic porro eſt de ſingulis quibusque bonis; ſic à Deo proveniunt tanquam rivi à fonte. De eao iſta poſſideo. Dicebat unus ē Septem Ma- chabæis. Atque hinc primus humilitatis gra- dus eruitur, cuius frequerior praaxis in propo- ſita veritate conſiſtit. Quod nullā re homo quan- tumvis glorioſa gloriari potest.

Ratio eſt ita facilis & aperta ut ex iſipsis ver- bis patcat, ſed quia in praxi longe eſt aliud ſen- tū, idcirco non eſt ſegniter expendenda.

Primo itaque illud etiam atque etiam vide quām veſum ſit nullā rem eſſe hominis quam non ipſe accepert. Quid enim habes quod non accepſiſt, querit Apoſtolus. Omnia bona vel ſunt temporalia, vel corporalia, vel spiritualia. Eſtne aliquid horum quod non accepertis? Ac de spiritualibus quidem nonne illud agnoscis tanquam ex fide: Omne datum optimum, & om- ne donum perfectum deſerſum eſt, descendens à Patre luminum? De corporalibus vero, nonne cum Jobo dicis Deo, Manus tue Domine fecerunt me & plasmaverunt me totum in circuſu? De temporalibus denique: Nonne ipſe Deus: monitum eſt, inquit, argentiū, & meum eſt aurum? D 2. Quām

z. Mach. p.

1. Cor. 4.

Jacob. 1.

1. b. 10.

Agg. 2.

I. PAR. 29. Quām p̄æclaiē David, & tu si sapis cum illo,
Tuā eſt Domina magnificētia & potentia, cun-
glaen m̄q̄a in celo ſunt & in terra, tua ſunt
tua dōtē & tua eſt gloria; tua ſunt omnia, om-
niū copia de manu tua eſt, & tua ſunt omnia.

ut ipſe toties & tam manifestē tibi significa-
tum voluit: Propter me propter me faciam ut non
blasphemē. & gloriam meā alteri non dabo. Isa. 48.
S. Bern.

At ego, inquit superbus, mihi eam, licet non de- Jerm. 4. iu-
diciū, usurpabo. O detestandam superbiām. Nat. Dom.

II. PUNCTUM.

SED nullā re acceptā gloriari potest homo.
1 Cor. 4.
Sic enim consequenter Apostolus, ſiau-
tem accepisti, quid gloriari, quām non acce-
perū? Sic & S. Cyprianus: In nullo gloriandum
quando noſtrum nihil eſt; Si quid enim mutuo
accepistiſſes vel tanquam depositum, an illo glo-
riari velles, aut poſſes tanquam tuo? Sic cogita-
de te quaenque tua, sic eſſe tuam tanquam
non ſit tua. Nam primō non aliter accepisti,
quām ut eam: eddas, quoties repereris Ille à quo
accepisti. Deinde quicquid ſit quod accepisti
magis eſt in potestate & dominio Dei, ſive ut
conſervetur in eſſe ſuo, ſive ut deſtructur & pe-
reat, quām in tua potestate, unde magis illud
eſt Dei quaatum. Denique quomodo cum
que tuum ſit, ſic eſt tibi datum à Deo ut pro-
venientem inde gloriam ſibi reſervarit, atque
ita illud quantum ad gloriam ſic conſiderare
debes tanquam non tuum, quia revera non eſt
tuum, ut inde glorieris. Ne que tu ipſe ita tuus
eſt ut de te ipſo gloriam ſumas, cum te tuaque
omnia ad Deum velut ad finem reſerter debeas.

L. 3. ad
Quir. 4.

III. PUNCTUM.

NULLA reigitur homo, quantumcumq;
glorioſa, gloriari potet: Quia nulla res eſt
quam non acceperti, & nulla re accepta glo-
riari potest, quia ſempre manet in domino illius à
quo eam accepit, & cui debet reddere, quoties
repetet: nec denique alio fine eam accepisti
potuit quam ut omnem inde provenientem
gloriam illi reſerret. Si p̄æclare Apostolus, 1. Cor. 3.
Quid igitur eſt Apollo? quid vero Paulus? Mi-
nistris eius cui credidisti, & unicuique ſicut Domi-
nus dedit. Ego plantavi, Apollo rigavit, ſed Deus
incrementum dedit; Itaque neque qui plantat eſt
aliquid, neque qui rigat, ſed qui incrementum
dat Deus.

Ah quoties contra peccati! quām grave illi-
lud peccatum! quid inde danni! quid periculi!
quid remedii! Haec revolve attentius: audi fa-
pientem, Noli extollere te in faciendo opere tuo. Eccle. 10.
Et quidquid egeris ſempre illud: Apostoli co-
gita, Non sumus ſufficientes cogitare aliquid à 2. Cor. 3.
nobis quāfex nobis: ſed ſufficientia noſtra ex Deo
eſt..

FERIA TERTIA.

DE SECUNDO HUMILITATIS GRADU AD HÆG ANGELI VERBA.

Ave gratia plena, Dominus tecum. Luc. 1.

VERITAS PRACTICA.

Nullares eſt in humanis verē glorioſa.
RATIO EST. Quia nullares eſt vere glorioſa
quam non commendat Dominus.
Sed nulla res eſt in humanū quam commendat
Dominus.
Ergo nulla res eſt in humanis vere glorioſa. Et

tamen in his maiorem ſuam homines conſi-
tuunt gloriam!

I. PUNCTUM.

SIC intuere animo advolantem Virginii
Angelum, ut magis Eum loquentem au-
diās; ſic vero loquentem audi ut magis
mireris quid non loquatur, quam quid
loqua-

